

sto - ěi - čka ;      na něj se - dí      A - ni - čka,      ča - ká

Jan - ka    z há - jí      -      čka.

(*Bart. II. č. 7.*)

Typické příznaky nejmenšího kolečka v malých jeho rozměrech tak ostře nevynikají.

Nicméně, když přehodí se prvý půloddíl na pátý, čtvrtý neb třetí stupeň, jistě v druhém půloddílu připravuje se již zase prvotný zmocněný ton. Tak jest tomu v písni »V čirém poli«, »Ta brněnská brána«, v čís. 503 b), 191 a), 476, 453.

Ovšem není divu, když celý drobounký útvar tlačí se i na jediném zmocněném tonu; na př. v čís. 34.